

af Folkekirkens gejstlige kaste Jord paa, og samme Bestemmelse findes gentagende i Kirkeritualet. Denne Lovbestemmelse volder imidlertid nogen Vanskelighed, idet adskillige, der ere Medlemmer af Folkekirken, føle sig ildt berørte ved, at gejstlige skulle medvirke ved deres Jordefærd, og der har endog dannet sig en Forening for saakaldet borgerlig Begravelse, hvis Vedtægter gaa ud paa at demonstrere mod denne Lovbestemmelse. Hvor Præsten møder til Jordefærd for at foretage Jordpaakastelsen, saaledes som han er pligtig til ifølge Loven, der demonstrere denne Forenings Medlemmer ved at afholde sig fra at være nærværende, saaledes at Præsten staar ganske alene ved Graven. Det er jo en uheldig Lovbestemmelse, naar den virker paa denne Maade, og det er ubehageligt for Præsten at skulle være til Stede og medvirke ved en saadan Jordefærd, naar hans Nærværelse ikke ønskes. Kirken bør i det hele taget staa saa frit som muligt over for Landets Befolkning. Derfor have ogsaa adskillige gejstlige henvendt sig til mig om en Ændring i dette Forhold, ligesom ogsaa Sjællands Stiftsprovst og Biskopperne have sluttet sig til Tanken herom.

Forslaget gaar da ud paa, at enhver, der ikke ønsker gejstlig Medvirken ved sin Jordefærd, kan derom træffe Beslutning ved testamentarisk Bestemmelse paa lignende Maade, som det er fastsat ved Lighbrændinglovens Bestemmelser, og i Tilfælde af vedkommendes Dødsfald skal Dødsattest forevises for Øvrigheden tilligemed Skifteattsattest, og Øvrigheden giver saa Tilladelse til Begravelse paa Kirkegaarden uden gejstlig Medvirken. Der kan bedes Fadervor og synges Salmer af de brugelige Salmebøger, og der kan holdes Klokke-ringning, men gejstlig Medvirken finder ikke Sted. Der er ikke givet Bestemmelser om Taler ved Graven, da jeg mener, at saadanne Bestemmelser snarere høre hjemme i en virkelig Lovgivning om Jordefærd. Jeg har ogsaa taget den Bestemmelse op, som findes i Kirkeritualet, at der i Købstæderne ikke kan foretages Jordefærd paa Søndage og hellige Dage. Denne Bestemmelse, som gælder samtlige Købstæder, virker generende flere Steder i vore Byer. I de mindre Købstæder har man bortset fra den, men det kan heller ikke billiges, idet Loven skulde gælde for samtlige Købstæder. Jeg mener derfor, det er rigtigt at ophæve denne Bestemmelse. Den er i sin Tid given under Henblik paa,

at Jordefærden ikke maa træde hindrende i Vejen for Gudstjeneste, og det er selvfølgelig, at naar man nu hæver denne Bestemmelse, maa det fastholdes, at Gudstjenesten ikke maa hindres ved Jordefærden.

Det er disse faa Bestemmelser, som ere optagne i nærværende Lovforslag. Jeg henviser i øvrigt til Motiverne. Jeg haaber, at Lovforslaget maa hurtigt kunne blive ført igennem Rigsdagen. Det er, som sagt, kun nogle foreløbige Bestemmelser. En yderligere Lovgivning paa dette Punkt forbeholder jeg mig fremdeles at arbejde hen til.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ophævelse af Københavns Væbning.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Jungersen, Nøhr, L. Rasmussen, A. Nielsen, Svend Høgsbro, Thomas Larsen, P. Andersen, Frederiksen, Slengerik, Sigurd Berg, Ravn, J. Nielsen, Sigvald Olsen, Martin Olsen og M. Madsen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lovene af 26de Maj 1868 og 14de April 1893 om Begunstigelser henholdsvis for en ny Kreditforening for Købstadgrundejere i Nørrejylland og for en Kreditforening af Grundejere paa Landet i Jylland.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 531—32).

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Det høje Ting har vedtaget et af mig her fremsat Lovforslag, hvorefter det Indskud, som Interessenterne i Købstadkreditforeningen for Nørrejylland skulde yde til Reservefonden, for fremtidige Serier nedsættes fra 5 til 2½ pCt. I Landstinget